

Žaloba podaná 9. novembra 2016 – Írsko/Komisia**(Vec T-778/16)**

(2017/C 038/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Írsko (v zastúpení: E. Creedon, K. Duggan a A. Joyce, splnomocnení zástupcovia, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty a A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald a M. Collins, SC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2016) 5605 final z 30. augusta 2016, ktoré bolo adresované Írsku, a týka sa štátnej pomoci SA.38373 (2014/C), ktorú poskytlo Írsko spoločnosti Apple,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania Írska.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne pochopila írske právo a relevantné skutkové okolnosti.
 - V rozhodnutí sa nesprávne uvádza, že v dvoch stanoviskách, ktoré v rokoch 1991 a 2007 vydal írsky Revenue Commissioners (daňový a colný úrad), sa Írsko „vzdalo“ daňových príjmov od írskych pobočiek Apple Sales International (ASI) a Apple Operations Europe (AOE), na ktoré by inak malo právo. Stanoviská sa nijak neodchýlili od írskeho práva. Bežné daňové pravidlá, ktoré sa uplatňujú na pobočky spoločností nerezidentov v Írsku, sa nachádzajú v článku 25 Taxes Consolidation Act 1997 (Zákon o daňovej konsolidácii z roku 1997). V stanoviskách sa jednoducho uplatnil článok 25, ktorý v súlade so zásadou teritoriality zdaňuje iba zisk, ktorý možno pripísať pobočke, a nie zisk spoločnosti, ktorý nepochádza z Írska. Rozhodnutie tiež nesprávne charakterizuje činnosti a zodpovednosti írskych pobočiek ASI a AOE. Tieto pobočky vykonávali bežné úlohy, avšak všetky dôležité rozhodnutia v rámci ASI a AOE boli prijímané v Spojených štátoch, pričom zisk vyplývajúci z týchto rozhodnutí sa nemohol oprávnenne pripisovať írskym pobočkám ASI a AOE. Skutočnosť, že Komisia pripísala licencie duševného vlastníctva spoločnosti Apple, írskym pobočkám AOE a ASI, nie je v súlade s írskym právom a okrem toho ani so zásadami, o ktorých Komisia tvrdí, že ich uplatňuje, a to isté platí o deklarovanom odmietnutí Komisie zohľadniť aktivity Apple Inc.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri hodnotení štátnej pomoci.
 - Tvrdenie Komisie, že ASI a AOE získali „výhodu“ je nesprávne. Stanoviská sa nijak neodchýlili od „normálneho“ zdaňovania, pretože ASI a AOE nezaplatili menšiu daň, ako bola daň splatná v zmysle článku 25. Komisia tiež neoprávnenne tvrdí, že stanoviská mali selektívnu povahu. Referenčný systém Komisie chybne nezohľadňuje rozdiel medzi spoločnosťami rezidentmi a spoločnosťami nerezidentmi. Komisia sa pokúša prepísať írske pravidlá týkajúce sa dane z príjmu právnických osôb v tom zmysle, že Revenue Commissioners mali v stanoviskách uplatniť zásadu trhového odstupu (arm's length principle) („ALP“). Táto zásada nie je súčasťou práva EÚ alebo relevantného írskeho práva v súvislosti s pripísaním zisku pobočke a tvrdenia Komisie nie sú v súlade so suverenitou členského štátu v oblasti priamych daní.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že uplatnenie zásady trhového odstupu je nekonzistentné a zjavne nesprávne.
 - Aj keby ALP bola právne relevantná (s čím Írsko nesúhlasí), Komisia ju neuplatnila konzistentne a nepreskúmala celkovú situáciu skupiny Apple.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že subsidiárna argumentácia Komisie je nesprávna.
 - Komisia neoprávnené odmietla znalecké dôkazy, ktoré predložili Írsko, a podľa ktorých, aj keby sa ALP uplatnila (s čím Írsko nesúhlasí), zdanenie ASI a AOE bolo s touto zásadou v súlade.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že alternatívna argumentácia Komisie je nesprávna.
 - Komisia sa mylí, keď tvrdí, že ALP je súčasťou írskoho práva, že článok 25 sa uplatnil nesprávne, alebo že článok 25 priznáva neprípustnú diskrečnú právomoc. Článok 25 nepriznáva Revenue Commissioners nijakú takúto diskrečnú právomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila podstatné formálne náležitosti.
 - Komisia počas šetrenia nikdy jasne nevysvetlila svoju teóriu štátnej pomoci a rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, ku ktorým Írsko nemalo príležitosť sa vyjadriť. Komisia porušila povinnosť riadnej správy vecí verejných, keď nekonala nestranne a v súlade s povinnosťou náležitej starostlivosti.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila zásady právnej istoty a legitímnej dôvery.
 - Komisia porušila zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, keď sa odvolávala na údajné pravidlá práva EÚ, ktoré neboli nikdy predtým identifikované. Ide o nové pravidlá, ktorých pôsobnosť a účinok sú úplne neurčité. Komisia poukazuje na dokumenty OECD z roku 2010, avšak tieto dokumenty (aj keby boli záväzné) nebolo možné predpokladať v roku 1991 alebo 2007.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nemala právomoc prijať rozhodnutie a porušila články 4 a 5 ZEÚ a zásadu daňovej nezávislosti členských štátov.
 - Komisia nemá v zmysle pravidiel o štátnej pomoci nijakú právomoc jednostranne nahradiť úsudok členského štátu svojím vlastným úsudkom v súvislosti s geografickou pôsobnosťou a rozsahom daňovej právomoci tohto štátu. Cieľom pravidiel štátnej pomoci je riešiť intervencie štátu, ktoré poskytujú selektívnu výhodu. Pravidlá štátnej pomoci nemôžu už svojou povahou napraviť nerovnosti medzi daňovými systémami na globálnej úrovni.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia zjavne porušila článok 296 ZFEÚ a článok 41 ods. 2 písm. c) Charty základných slobôd Európskej únie.
 - Komisia zjavne porušila svoju povinnosť jasne a jednoznačne odôvodniť svoje rozhodnutie, keďže vychádzala súčasne z mimoriadne odlišných opisov skutkového stavu, protirečila si v súvislosti s pôvodom pravidla, ktoré Írsko údajne porušilo, a uviedla, že Írsko poskytlo pomoc v súvislosti so ziskami, ktorá sú zdaniteľné inde.

Žaloba podaná 29. novembra 2016 – QC/Európska rada

(Vec T-834/16)

(2017/C 038/49)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: QC (Isola di Lesbo, Grécko) (v zastúpení: Ch. Ladis, advokát)

Žalovaná: Európska rada

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil „vyhlásenie EÚ a Turecka“ z 18. marca 2016, uverejnené v ten istý deň v tlačovej správe 144/16,